

ge de la vila de Báscara, que fidel a ses antigues tradicions, seguía la lloable costum de venir en processó, segóns se llegeix en unes cròniques del nostre arxiu, escrites amb termes tant escaients, que fan que 'l lleidor se crega traslladat a n' aquelles centuríes, en les que la sencilleça de les cerimonies del culte popular eren un fidel reflexe d' aquella gran fe tan mancada d' artifici com ferma i ben arrelada.

«VILA DE BÁSCARA

La vila de Báscara quiscun any a la Primavera acostumava venir y edificava molt llur arribu, perquè portaven una Creu gran amb sa imatge del St. Cristo cerca de la grandaria del que está a esta Iglesia (1). Se formava la professó a la Creu de Pedra que va a St. Miquel y allí se vestien las vestidures de la Confraria de la Sanch que son de bocaván negre ab las sinch llagas pintadas, los tres de la Creu y lo que arreglava la Professó y Pelegrins portavan rosega y posats en dos fileras, ab la caballera estesa pantinada, los ulls baxos, lo rosari a las mans portant llur bastó y ciri ensés y de exa manera arribaven a la Iglesia y alli estaven algo arrodillats fent oració a la Verge SSma.

Despres tocada la oració y dit lo rosari com es costum se cantaven las Completas solemnement y tant en las Completas com en lo Ofici ques celebrava lo andemá posats a dos fileras los Pelegrins arrodillats, menos lo temps que se havien de alsar, anant offerir de dos en dos y sen tornaven a llur puesto y confesaven y conbregaven, lo que també feyen molts de dita professó fent llurs deprecacions.

Y lo Comú de dita vila de Báscara los feya la despesa menjant junts dits Pelegrins fento pagar als arrendataris dels emoluments de la dita Vila de Báscara, y fetas llurs devocions sen tornaven del mateix modo havien arribat.»

CRÓNICA DEL COLLELL

La Circuncissió del Senyor.—L' aplec, anomenat de Ninou, se vegé enguany extraordinariament concorregut, i una immensa gentada de tots los indrets se postrà als peus de Santa María del Collell. A l' hora de l' Ofici, que va revestir tota la solemnitat, l' iglesia estava materialment plena de fidels, n' obstant de faltar els col·legials, que estaven de vacances amb llurs families. No cal dir que l' animació fou també extraordinaria, principalment en el passeig, ont hi estaven instalades les tradicionals parades de turróns. Fou una diada de veritable carácter pia-

(1) El Sant Crist d' aquesta iglesia, donatiu del domer de Cornellá Rt. Joan Roura en l' any 1693, te d' alçada sis palms i mig, i la creu, catorze.